

• DODATEK

HVĚZDNÝ SEN

Když jsem dopsal první verzi této knížky, začal jsem ji rozesílat různým lidem ke čtenářskému otestování, abych získal potřebnou zpětnou vazbu. Právě v tomto období, mě požádala moje známá o pomoc při interpretaci jejího snu, který ji už nějakou dobu velmi dráždil.

Podle ní byl zcela výjimečný a moc stála o pochopení jeho významu. Tato známá, které budu říkat „L“, je velice citlivá a vnímavá. Myslím, že to má v sobě rozumově i duchovně velmi dobře a harmonicky „poskládané“. Poslední roky cítí potřebu být užitečná druhým lidem a pomáhat jim. Z vlastní potřeby studuje masérské techniky a podle reakcí klientů i lektorů má výjimečný dar při práci s energiemi.

„L“ si velmi přála pochopit uvedený sen, a tak jsem jí navrhl, aby si napřed přečetla moji úvodní verzi této knihy, že potom spolu celý sen probereme. Když ji přečetla, dostala za úkol vystavět první patro domečku. Musím jí velice pochválit, protože z mého pohledu jej vystavěla velice dobře. Poté jsem jí sestavil celkovou interpretaci jejího snu tak, jak jej vnímám já sám za sebe (tedy nezúčastněně a nepřesně). Její reakce byla doslova úžasná. Měl jsem dobrý pocit z toho, že moje interpretace souzní s jejím cítěním a vnímáním. Zdá se tedy, že jsem možná skutečně zamířil k jádru věci. Oba jsme měli z celkové interpretace velmi dobrý pocit.

Asi o dva měsíce později jsem na základě čtenářské zpětné vazby revidoval dvě kapitoly. Do kapitoly POHÁDKOVÝ SVĚT jsem nově zahrnul fascinující objev vědce C. J. Callemana, který si uvědomil, že nově objevená centrální osa strukturovaného vesmíru je *mayským Stromem života* a že jde o jakousi kosmickou superobří anténu, která ihned poté, co se ve Velkém třesku zrodila, vysunula

svoje tři ramena, čímž dala vzniknout třem dimenzím našeho prostoru. Celá osa rotuje a tím generuje základní polarizační princip jing/jang.

Tento „mechanismus“ vzniku principu jing/jang mě fascinuje také z toho důvodu, že je to právě jedna z otázek, kterou si sám v sobě aktuálně řeším. Ještě prozradím, že můj duchovní rádce se mě snaží někam směřovat a jing/jang princip v tom hraje svoji významnou roli.

Když uvažuji nad Callemanovou revoluční teorií, zdá se mi velmi smysluplná. V našem světě skutečně pozorujeme, že vznik polarizovaných polí je často provázán s rotací a že princip rotace je ve vesmíru všudypřítomný. Samotný náš život na Zemi by byl nemyslitelný bez ochrany polarizovaným magnetickým polem, které vzniká rotací zemského kovového jádra.

V době, kdy už jsem vypustil z hlavy tuto interpretaci snu, se mi jeho obsah opět náhle vybavil. Tentokrát však v souvislosti se sdělením v jeho další rovině. A ta se týká právě osy vesmíru a vzniku principu jing/jang.

Abychom se k tomuto sdělení dostali nenásilně, uvedu napřed celý sen s jeho první rovinou sdělení pro moji známou „L“ a až poté se samovolně přesuneme do jeho druhé roviny sdělení.

Hvězdný sen

„Bola som u mamy v mojej rodnej dedinke, na balkóne, z ktorého je nádherný výhľad priamo do lesa oproti... často sa tam chodím pokochať týmto pohľadom len tak, lebo mi je pri tom dobre na duši... ako tak pozerám na všetku tú krásu, zrazu sa na oblohe azúrovo modrej, objavili hviezdy – čo ma prekvapilo, lebo bol deň a vtedy hviezdy zvyčajne nevidno... chcela som vedieť, či je to tak na celej oblohe, tak som vybehla vonku pred dom, sadla som si na trávu, či ľahla, už neviem presne a pozerala som sa na oblohu... zrazu sa ku mne priblížila úplne na dosah a videla som znovu všetky hviezdy, no nie ako svetielka – ako ich vidíme v noci, ale normálne mali hviezdoidný tvar – také klasické päťčipe hviezdy... bol ale deň, čiže obloha azúrovo modrá... potom sa tie hviezdy začali zoskupovať do rôznych súhvezdí, už však nemali žltú farbu,

ale takú hmlisto-bielostriebornú... všetko sa to hýbalo, ako by sa tam odohrával nejaký príbeh... pohyb všetkých tých útvarov bol jemnulinký,ladný... len sa tak vznášali – vlastne tie obrazy boli celé ako by vytvorené nejakou bielostriebornou hmlovinou... no, ale najlepšie bolo to, že tam boli súhvezdia, o ktorých som v živote nepočula! Napríklad, že morský koník si tam poskako-val, alebo ladne cváľal jednorozec, boli tam aj holubice a ohnivý kôň, korytnačka, ťavy a tak... proste sila! Všetky tie tvory a bytosti tam boli každý sám za seba, no predsa len spolu vytvárali jeden príbeh... vnímala som, že zdanlivo nemajú pri sebe čo robiť, no napriek tomu sa mi to zdalo v poriadku a páčila sa mi tá symbióza, ktorá z celého tohto predstavenia vyžarovala... na okne sa objavila mama, tak som na ňu zavolala, nech pošle rýchlo za mnou deti, brata a jeho ženu (mamu som nevolala, lebo som si myslela, že by ma zas vyhlásila za čudáčku... a manžel ako vždy nebol s nami, lebo stále pracuje)... takže všetci prišli ku mne, bola som veľmi rada, lebo mi na tom záležalo, aby to videli aj oni... ale v tom okamihu som ich prestala vnímať... predstavenie na oblohe pokračovalo tým, že zrazu sa všetky obrazy rozplynuli a obloha začala meniť farby od svetlomodrej, cez ružovú, fialovú, tmavomodrú, tyrkysovú, zelenú, žltú, proste sa to nádherne „dúhovalo“ až celá obloha zostala čierna – trošku som sa zľakla, čo to má znamenať, no tá sa potom akoby rozdelila bielou čiarou a krásne jemným ťahom sa na nebi zjavila monáda jin jang – zase som si uvedomila svojich „prísediach“ a vysvetľovala som im, že je to symbol rovnováhy, duality, vyrovnanie energie... zase sa to začalo všelijak zlievať, prelievať a miešať, tá čierna s bielou, ako keď si zamiešaš šľahačku s čokoládou, až vznikol z toho čiernobiely kotúč (podobný ako terč na šípky), začala sa mi z toho točiť hlava a na to som sa zobudila... celá spotená, so zrýchleným dychom a pulzom a furt sa všetko so mnou točilo... ale bolo to veľmi príjemné... podobný pocit ako na kolotoči, ešte aj s tým štekľivým pocitom v bruchu... po chvíli všetky moje vitálne funkcie nabehli do normálu a po celom tele (mala som pocit, že aj po duši) sa rozlial nádherný pocit pokoja, lásky, harmónie – proste som sa cítila tak úžasne, ako už dávno nie... bolo to prebudenie počas noci, takže som potom znovu zaspala a veľmi som chcela, aby ten sen ešte pokračoval, no nešlo to. Ráno som si celý sen ešte raz v duchu premietla, aby som ho určite nezabudla a ten pocit z neho ma hrial po celý

deň... a ešte... spomenula som si, že raz už som taký balkónový sen u nás doma mala, asi pred tromi rokmi... vtedy ale po ceste, ktorá je pred domom, bežali všetky možné zvieratá, z každého druhu pár (ako v tom biblickom príbehu o potope) a ja som sa vtedy bála, celá v úžase, čo sa to zase ide diať.“

Hrubá interpretace první roviny

Bola som u mamy v mojej rodnej dedinke

Navštívila jsi své rodiště, rodné místo, zdroj tvé výchovy, zde jsi se formovala. Zde Tě rodiče formovali. Nejvíc Tě formovali přímo v bytě, samozřejmě i v místě bydliště obecně. Zde byl silně formován systém Tvých pravd, názorů a předsudků.

na balkóne

Balkón je přechod mezi omezenými stěnami bytu a svobodnou nespoutanou přírodou. Balkón je tak trochu psychický únik z omezeného prostředí bytu. Je přístupem k čerstvému vzduchu. Šla jsi na balkón. Dělá Ti dobře opouštět omezující prostředí. Potřebuješ opouštět Tvůj rodný systém předsudků.

z ktorého je nádherný výhľad priamo do lesa oproti... často sa tam chodím pokochať týmto pohľadom len tak, lebo mi je pri tom dobre na duši... ako tak pozerám na všetku tú krásu, zrazu sa na oblohe azúrovo modrej, objavili hviezdy

Právě ve chvíli, kdy se vymaníš z pevných stěn bytu a jsi ve spojení s přírodou, se na té nejkrásnější azurové obloze objeví hvězdy. Z našeho pozemského pohledu jsou hvězdy symbolem vesmíru, uspořádání vesmíru, nekonečnosti vesmíru, jsou symbolem zdroje tepla a světla a udržují v chodu planety, které hostí život. Mystikové říkají, že s mateřskou hvězdou je propojena nejvyšší duše každého planetárního systému. Hvězd jsou miliardy miliard.

čo ma prekvapilo, lebo bol deň a vtedy hviezdy zvyčajne nevidno

Hvězdy se Ti úmyslně ukázaly přesně v opačné části dne, než jsi zvyklá je vidat.

To Tě překvapilo. Současně se dá říct, že jsi si zasloužila vidět je i tehdy, kdy je ostatní nevidí.

Uč se, že zažitě předsudky prostě neplatí.

chcela som vedieť, či je to tak na celej oblohe, tak som vybehla vonku pred dom

Chtěla jsi vědět, jestli jde jen o nějaký částečný úkaz anebo jde o celkový obecný princip. Jsi hledající. Hledej základní obecné principy.

sadla som si na trávnu, či ľahla, už neviem presne a pozerala som sa na oblohu

Žádné přístroje, žádné složitosti. K poznání světa nám stačí sednout si na zadek, spojit se se svojí živou a zelenou matkou přírodou a být s ní ve styku tak, aby to byla naše opora při našem pozorování toho, co nás přesahuje a odkud pocházíme.

zrazu sa ku mne priblížila úplne na dosah

A právě tehdy se nám ukáží tajemství světa. Říká se, že svět poznáš i v zrnku pisku. Také se dá říci, že jsi pozorovala scénu, která Ti velmi chtěla něco sdělit. Proto se hora pohnula k Mohamedovi...

Také se dá říci, že Tvé vnímání má všechny hvězdy a jejich tajemství již na dosah. Přeladuj vědomí, opouštěj předsudky a uvidíš, co jinak nevidíš.

a videla som znovu všetky hviezdy, no nie ako svetielka – ako ich vidíme v noci, ale normálne mali hviezdoidný tvar – také klasické päťcípe hviezdy,...

Hvězdy můžeš vnímat, jak jen Tvé vědomí umí či chce. Ve chvíli, kdy se Ti hvězdy ukázaly blízko, jsi je měla jako pod drobnohledem přímo na dosah. Pětícípé hvězdy jsou ale lidským symbolem. Tím nejjednodušším. Takhle nás hvězdy učí vnímat v dětství. Takhle jsou na plakátech. Všechny jsou pak ale stejné. To je ztělesněný předsudek. Místo toho abys vnímala jejich neuvěřitelná a nekonečná tajemství, vnímala jsi je (nebo vnímáš), jen tím nejjednodušším možným vyjádřením. Pokud se ale takhle zkresleně vnímají hlavní zástupci vesmíru, potom se tak zkresleně vnímá celý vesmír.

bol ale deň, čiže obloha azúrovo modrá...

Stále Tě mátló, že je den a ne noc, jak bys čekala, že by to mělo být. Předsudky zkrátka neplatí. Zapomeň na ně.

potom sa tie hviezdy začali zoskupovať do rôznych súhvezdí,

V této chvíli Ti začaly hvězdy ukazovat vyšší rovinu složitosti než jen samy sebe. Jen sami o sobě totiž nemají význam. Zapadají do vyšších celků a řádů. Například nad DUŠÍ ZEMĚ je DUŠE SLUNCE a nad ní je DUŠE GALAXIE a nad ní je další duše. Vše je v pohybu. Vše je vzájemně provázané a nic neexistuje staticky. Tudíž nic není stálé a fixní. Hledejme proto vztahy. Hvězdy upozorňovaly na různé vzájemné vztahy, souvztaží, neboli souhvězdí.

už však nemali žltú farbu, ale takú hmlisto-bielostriebornú...

Hvězdná žlutá barva je barvou symbolickou, opět silně zjednodušenou. Tentokrát se Ti začaly hvězdy ukazovat v barvě, která odpovídá další hlubší a skutečnější rovině reality, z níž hvězdy pramení – z níž jsou utvářeny. Mlhavá a mlžná barva je více průhledná, více zahalená a více nejasná, více neurčená, méně definovaná. Stříbrná barva je andělská a bílá barva obsahuje všechna spektra, je vyvážená. Bílá barva však není barva. Takto vnímané hvězdy jsou blíže ke své podstatě než pouhé žluté plakátové pěticipé hvězdy. Žluté pěticipé hvězdy jsou jen naše zjednodušující předsudky.

všetko sa to hýbalo, ako by sa tam odohrával nejaký príbeh...

Samozřejmě že jde o příběh. Jde jen o příběhy. Příběhy života a světa. Hvězdy žijí své příběhy, rodí planety a rodí životy. Mají to na starosti. Jsou v nich přece soustředěné a uložené duše planetárních systémů i s jejich životem. Nyní žijí hvězdy další příběh, když slouží k Tvému poučení. A současně jsou součástí nekonečného množství dalších příběhů pro ostatní pozorovatele (třeba i pro mě samotného právě teď). Dynamika, dynamika a zase jen dynamika. Neexistuje nic fixního. Je to přesně opačný svět než představa o pevném fixním hmatatelném světě plném předsudků.

pohyb všetkých tých útvarov bol jemnulinký, ladný... len sa tak vznášeli

Dynamika zdánlivě pevných objektů a všech jeho procesů je jemný a vyvážený proces. Stálý, jemný a dokonalý.

vlastne tie obrazy boli celé akoby vytvorené nejakou bielistriebornou hmlovinou...

Podstata našeho vesmíru je jiná, než jak jsme navyklí vnímat své okolí. Jeho podstata není hmatatelná. Tím, že se obrazy ukazovaly mlhavě, dávaly najevo, že podstata je pro nás zamlžená a není pro nás ostře ohraničená. Spíš se blíží frekvencím, obrazům a myšlenkám, než něčemu ohraničenému.

Celý systém světa, celý systém bytí, tedy různé roviny realit, jsou ve své podstatě těkající a nemají jen jeden význam, jen jeden pohled nebo jen jeden smysl. Jsou proto opakem předsudků. Jsou zkrátka mnohohořemné a mnohovýznamové. Měli bychom je vnímat spíše jako potenciál a dynamiku mezi pozorovateli, jako něco, co nechytatelně teče, než jako něco definitivně definovatelného.

no, ale najlepšie bolo to, že tam boli súhvezdia, o ktorých som v živote nepočula!

Samozřejmě, jak jinak! Předsudky pryč! Všechno je přece ve své podstatě vždy jinak, než jsme zvyklí. A TO JE NA TOM TO NEJLEPŠÍ!

Například, že morský koník si tam poskakoval, alebo ladne cváľal jednorozec, boli tam aj holubice a ohnivý kôň, korytnačka, ťavy a tak... proste sila!

Podstata světa a veškerého bytí je duchovní povahy a z našeho pohledu je nedefinovatelná. Proto se dá říct, že podstata světa je tvořena moudrou fantazií vědomí! Toto je poznání světa. Veškeré nádhery světa, například jako mořský koník nebo holubice a\ další, byly napřed vytvořeny moudrou tvůrčí fantazií, teprve později jsme je omezeně poznali v naší omezené hmotné realitě. Skutečné poznání světa však spočívá v uvědomění, že svojí podstatou není rozdílu mezi fantazií, kterou „jen“ fantazíruješ, a fantazií, kterou se podařilo zrealizovat až do hmotné reality. Jakákoliv fantazie je skutečnou realitou. Jakékoliv myšlenky a představy jsou skutečnou realitou veškeré existence! Skutečná realita je prostředí, ve kterém předsudky brzdí její rozvoj.

Jednorožec není jen pohádková bytost. Protože o něm uvažuješ, stal se tím skutečnou bytostí. Třebaže se nerealizoval ihned v materiální rovině, ale přidala jsi další kapičku pro jeho existenci v jiných systémech a rovinách existence. A těch může být mnoho, protože myšlenkových procesů může být také mnoho. Právě ty jsou základem bytí.

morský koník

Moře, voda, vlny. Vlny (neboli vzruchy a informace) se v moři šíří všemi směry. Voda a vlny propojují vše, co je v moři obsaženo. Samé frekvence a žádné pevné hranice. Moře je úžasným symbolem základního propojujícího pole. Koník, který žije ve vodě! Jaký paradox! Neskutečná a krásná fantazie.

Souhvězdí mořského koníka by tedy mohlo symbolizovat základní propojující pole plné neskutečné a krásné fantazie. Například vakuum plné paradoxů a života.

ladne cválal jednorožec

fantazijní, elegantní a nádherná bytost si užívala života

boli tam aj holubice

vznešenost, krása a mír

ohnivý kôň

dynamika, síla, nebezpečí, věčná přeměna a proměna

korytnačka

starověký symbol moudrosti

ťavy...

výdrž, klid, spolehlivost, užitečnost

proste sila!

Jde o velké sdělení. Souhvězdí Tě díky vztahům, které jsi uměla vnímat, informovala o tom, co vesmír vytváří a čeho je plný. Souhvězdí utvářela svojí výpovědí ucelený dynamický systém plný života a energie. Silně to na Tebe působilo.

všetky tie tvory a bytosti tam boli každý sám za seba, no predsa len spolu vytvárali jeden príbeh...

Přesně tak to je. Vnímala jsi celistvost utvářenou propojením částí. Způsob propojení vztahů vytváří příběh, který vnímáš. Záleží jen na vhladu pozorovatele, co spatří. Něco je tak, ale současně to umí být i jinak! Čím umíš více vnímat, tím více propojených příběhů žiješ, tím více se vše stává celkem. Univerzum je jeden příběh vytvářený nespočtem příběhů.

vnímala som, že zdanlivo nemajú pri sebe čo robiť, no napriek tomu sa mi to zdalo v poriadku a páčila sa mi tá symbióza, ktorá z celého toho predstavenia vyžarovala...

Dynamickou souhru protichůdností už umíš vnímat jako smysluplný celek. Už vnímáš, že svět bez předsudků ti dává vyšší smysl.

na okne sa objavila mama, tak som na ňu zavolala, nech pošle rýchlo za mnou deti, brata a jeho ženu (mamu som nevolala, lebo som si myslela, že ma zas vyhlási za čudáčku)...

Máma Tě porodila. Máma se objevila v okně. Okno je výhled z bytu. Byt je ochrana, ale také omezení. Okno je výhled ven a možnost výhledu do vnějšího světa a do větší svobody, do nespoutané dynamiky světa. Tvá maminka, která Tě formovala a která do Tebe zasévala systém Tvých pravd a tedy předsudků, se objevila v okně a Tys ji uviděla. Zjevila se v okně právě ve chvíli, kdy Ti nebesa oznamovala, že by ses na svět měla dívat méně upjatě a bez předsudků, pokud ho chceš pochopit v jeho skutečné kráse.

Nevyužila jsi maminciny snahy (jejího zjevení se v okně v tu pravou chvíli). Nepozvala jsi ji. Zůstala jsi raději ve svých předsudcích. „Zas by Ťa vyhlásila za čudáčku“. Jsou to Tvé předsudky, které Ti brání hlubšímu otevření a poznání. Vnímáš její slova, ale nemůžeš vědět, kým je na neuvědomované podprahové úrovni. Ale to je také ona! Žádala jsi však po ní, aby Ti poslala „jen“ Tvoje blízké, kteří Ti budou rozumět. To Ti ukazuje, že ji potřebuješ víc, než si myslíš. Maminka spojuje vaši rodinu. Kdyby byla dole s vámi, také by viděla něco úžasného společně s vámi. Je škoda, že tam nebyla pozvaná. Škoda pro ni, škoda pro Tebe, škoda pro všechny.

a manžel ako vždy nebol s nami, lebo stále pracuje...

Jako vždy nebyl přítomen, protože jako vždy stále pracuje. Jeho jsi ani nemohla zavolat. On má nyní své úkoly. Musí ještě hodně pracovat na jiných úkolech, aby mohl být někdy později přizván k astrálnímu poznávání.

takže všetci prišli ku mne,

Opravdu všichni? Tím všichni myslíš ty, které jsi sama volala a kteří zapadají do Tvých očekávání a předsudků? To ale nebyli všichni.

bola som veľmi rada, lebo mi na tom záležalo, aby to videli aj oni...

Ráda bys jim něco ukazovala. Ráda bys je něčemu vyučovala. Současně se ale také dá říct, že Ty sama jsi se potřebovala ujistit a uklidnit tím, že ostatní uvidí totéž co Ty. Získáš tím oporu. Nebudeš v tom pak sama. To Tě upevní (nebudeš totiž za „čudáčku“). Člověk potřebuje mít oporu. To je náš člověčí problém. Do naší opory patří naše zkušenosti a tedy i předsudky.

Co kdybys ale zažila zázraky, které se vymykají chápání rozumu, jen Ty sama, bez přisedících a bez svědků? Žilo by se s tím hůř, že?

ale v okamihu som ich prestala vnímať...

Primárně tedy asi opravdu nešlo o to vyučovat je, ale spíš získat svoji vlastní oporu. V tuto chvíli jsi tu totiž nebyla Ty pro ně, ale oni pro Tebe. Ty sama jsi byla pohlcena novými a pro Tebe fascinujícími vjemy.

predstavenie na oblohe pokračovalo tým, že zrazu sa všetky obrazy rozplynuli

Nyní máš vedle sebe svoji oporu. Duchovní svět Tě jde vyučovat dál. Můžeme pokračovat.

Vše se rozplynulo. Musíš vnímat neustálou změnu. Vidíš, i na své žáky jsi zapomněla. Jako by nebyli. Vše se neustále proměňuje. Nic neplatí pevně. Bylo, a už není.

Právě toto chápání těkavosti a neustálého proměňování se musí stát Tvojí oporou a Tvým odrazovým můstkem. Být neustále připravená na změnu. V proměnách hleděj smysl.

A oboha začala meniť farby od svetlomodrej, cez ružovú, fialovú, tmavomodrú, tyrkysovú, zelenú, žltú, proste sa to nádherně „dúhovalo“.

Vše, co vidíš a vnímáš jako celek, je vždy složeno ze všech možných „frekvencí a spekter“, které žijí v dynamické a dokonalé souhře. Oblohu vnímáš jako oblohu a vesmír vnímáš jako vesmír. Celek oblohy je však vytvářen souhrou jejích jednotlivých částí. Propojováním částí vznikají vyšší odlišné roviny. Složením jednotlivých barev spektra do jediného celku získáš vyšší stav – průhledné světlo či bílou barvu, jak komu libo. Celý vesmír tímto fantastickým principem dává nádherný smysl.

až celá obloha zostala čierna – trošku som sa zľakla, čo to má znamenať,

Viditelné světlo zmizelo. Bílé světlo se změnilo v černou tmu. Černá je však kupodivu stejná barva jako bílá! Liší se pouze intenzitou jasu, tedy přeneseně se neliší podstatou, ale něčím jiným. Takže shrnuto: bílé světlo se začalo proměňovat na jednotlivé barvy spektra, až se nakonec proměnilo v černou. Přičemž bílá i černá se neliší svojí podstatou, bílá ani černá nejsou barvami, neboť v sobě obsahují všechny barvy. Myslím, že se jedná o nádherné vyjádření jednoho z principů Univerza. Jakmile do sebe zahrnete vše, stanete se něčím jiným, vyšším typem, přičemž na obou protipólech bytí (princip jing/jang) jste úplně něčím jiným (bílá a černá) a současně svojí podstatou pořád tím stejným. Mohou být oba protipóly tím stejným? Jediná správná odpověď ani neexistuje.

Platí to i to. Záleží, nakolik vpustíme do mysli své zjednodušovací vzorce a předsudky, aby nám tu pomáhaly a tu zase škodily. Podle toho pak vzniká výsledný dojem. DOJEM! NIKOLIV PRAVDA!

Vše je jen hra vědomí. Lekla ses černé oblohy. Lekla ses toho samého, co znáš, jen jsi to viděla z jiného „úhlu pohledu“. Nebyla jsi plně připravená vnímat jiný pohled na to samé. To vyvolalo ztrátu jistoty a úlek. Také proto musí nová velká poznání přicházet pěkně pomalu, krůček za krůčkem.

no tá sa potom akoby rozdelila bielou čiarou a krásne jemným ťahom sa na nebi zjavila monáda jing jang

Celá černá obloha se jemně rozdělila na dvě symetrické části – vyučovací lekce teď přichází jemně, pomaličku. Abys byla schopna vnímat, co bude následovat.

Celá černá obloha se jemně a pomalu, můžeme říci demonstrativně, rozdělila bílou čarou. A záhada je tu! Celá černá obloha rozdělená bílou čarou na dvě části vytvořila dojem monády! Jak je to možné? Tady je nějaký zádrhel. Vždyť celá černá obloha rozdělená uprostřed bílou čarou by měla být pouze černou oblohou s bílou čarou uprostřed a ne napůl černá a napůl bílá obloha. To by mohlo symbolizovat, že jsi monádu očekávala. I když nebyla namalována, tak ve Tvém vědomí vznikla, protože byla očekávána. Vyučující tím mohli ukázat princip, že takto se realita světa skutečně vytváří. Jak myslíš a co očekáváš, to vytváříš. Monáda nevznikla, ale současně také vznikla. To už přece známe. Platí to i to. Věci jsou i nejsou. A nijak nezjistíš, zda vznikla díky Tvému očekávání nebo z jiného důvodu. Pravdu můžeš vytvářet. Podstata světa oplývá nekonečnou dynamikou a pro každého může být jiná. Proto se nám lidem, zvyklým opírat se věčně o nějaké jistoty, točí hlava z takové reality. Nepřipravení mají v takovém systému bez opor strach. Taková je však podstata bytí. A Ty už o ní víš.

zase som si uvedomila svojich „prisediacich“

Máš schopnosti vnímat hluboké a nikdy nekončící poznávání dynamických, proměnlivých a těkvých procesů. Jsi již na cestě k pochopení. Pokud to pojmeš za své a stane se to Tvojí oporou, budeš moci vyučovat ostatní. Budeš tu Ty pro druhé a ne oni pro Tebe.

a vysvetľovala som im, že je to symbol rovnováhy, duality, vyrovnaní energie...

Stala ses učitelkou. Učila jsi to, co jsi znala. O monádě máme načteno, že symbolizuje jing a jang, den a noc, protichůdné síly, plus a minus, černou a bílou, ... Myslíme si, že si to umíme představit a že chápeme tento jednoduchý princip. ALE OPRAVDU TO TAK JE? Copak ve své podstatě existuje něco černé NEBO bílé? Myšlenky jsou nehlubší podstatou světa. A ty zřejmě nejsou černé NEBO bílé. Černá NEBO bílá je obojím, musí se správně chápat, vždy podle kontextu. Svět si zkrátka nemůžeme zjednodušit na symbolické černobílé kolečko.

zase sa to začalo všelijak zlievať, prelievať a miešať, tá čierna s bielou, ako keď si zamiešaš šlahačku s čokoládou,

Když jsi začala své spřízněné duše vyučovat monádě, tak jak ji vnímáš, tedy svému vidění podstaty světa, tak Ti učitelé ukázali, o kolik složitěji se všechno má. Opět se věci změnilly a monáda přestala být v ustáleném principu. Byla v pohybu, rotovala kolem centra, byla dynamická a proměňovala se. Monáda byla rozmíchávána. Vše se ve víru slévalo a ztrácelo jasné kontury a předěly.

Velmi zajímavý je Tvůj výraz ZASE, přestože monáda se TEPRVE začala míchat. To možná znamená, že už dávno víš, že všechno podléhá neustálé proměně, jen by sis to měla uvědomovat i vědomě.

až vznikol z toho čiernobiely kotúč (podobný ako terč na šípky) až sa mi z toho začala točiť hlava a na to som sa zobudila...

Symbolicky jsi něco nedefinovatelného a nepolapitelného (záhadné tajemství Univerza) podvědomě přirovnala k terči. Na střed terče míří všichni střelci. Nádherně výstižné přirovnání. Ano, sem do nepolapitelného víru vznikání máme zacílit svoji pozornost.

Terč však bývá fixní. Neustále přirovnáváme pozorované k něčemu, co už všichni pevně známe. To nám říká, že naše pozice je velmi těžká, protože jsme příliš zatíženi omezeními naší reality a našich smyslů. Neustále přirovnáváme pozorované k něčemu, co už všichni pevně známe. Jenže k čemu přirovnat skutečnou podstatu bytí? To přece už z principu nejde.

Proto se Ti z toho zatočila hlava. Kdyby takové vysoké poznání někdo naléval do hlavy materialistovi, co se stane? Nepochopí to nebo se ještě víc zatvrdí proti takovým nesmyslům. A to by ho brzdilo ve vývoji. Kdyby podlehl novým myšlenkám nepřipravený, skončil by možná jako nepokorný pomateneček v nějaké sektě a to by ho brzdilo také. Proto se k takovému vysokému poznání musí každý doškrábat sám. Postupně, aby se mu příliš nezamotala hlava. To, že se ti zamotala hlava, byla nejspíš ukázkou toho, jak moc náročné je to, co se máš nyní učit poznávat.

celá spotená, so zrýchleným dychom a pulzom a furt sa všetko so mnou točilo... ale bolo to veľmi príjemné... podobný pocit ako na kolotoči, ešte aj s tým

štekklivým pocitom v bruchu... po chvíli všetky moje vitálne funkcie nabehli do normálu a po celom tele (mala som pocit, že aj po duši) sa rozliel nádherný pocit pokoja, lásky, harmónie – proste som sa cítila tak úžasne, ako už dávno nie...

Je také možné, že ses mohla napojit přímo na myšlenkový svět. Vybuzené tělesné funkce a pocit neskutečné krásy a harmonie by tomu odpovídal. Kdo ví. Myslím, že je Ti každopádně dáváno najevo, že máš na to, aby ses snažila o další vyšší stupeň poznání. Bylo zhodnoceno, kde se nacházíš, o co se máš snažit a na co si máš dávat pozor.

Všechno Ti bylo nesmírně příjemné. Jsi zvána a je Ti nabízeno vedení a pomocná ruka. K pozvánce byly použity tři pilíře.

TVŮJ DOMOV S MAMINKOU — formování představ a předsudků

HVĚZDY — Univerzum

MONÁDA — principy bytí

Na všech třech pilířích Ti ukázali, jak jinak se mohou vnímat.

Točení hlavy Ti zůstalo i po probuzení. Nešlo tedy „jen“ o sen. Sen vytvořil i fyzickou realitu. Máš nakročeno, realita pozemská se Ti již slévá s realitou myšlenkovou. Snové točení hlavy přerostlo do fyzického stavu.

bolo to prebudenie počas noci, takže som potom znovu zaspala a veľmi som chcela aby ten sen ešte pokračoval, no nešlo to.

Myslím, že většinou se na takové první silné zážitky už nedá znovu navázat během stejné noci. Jsou to klenoty, proto jich musí být poskrovnu. A tento sen byl velmi významný klenot.

První rovina interpretace

Snové sdělení Tvého snu vnímám jako opravdu nesmírně vstřícné, silné a pozitivní. Tomu odpovídá Tvůj celkový pocit euforie a příjemnosti. Dorostla jsi do stavu, kdy si již zasloužíš objevovat skutečnou a šokující podstatu bytí. To, že Ti učitelé ukazují Tvé předsudky, není nijak míněno proti Tobě, ale naopak. Je to pro Tvé zkvalitnění života. Když se budeš učit vnímat svět neomezeněji,

bez hranic, když připustíš souběžné jiné alternativy a když tak budeš i myslet, potom zjistíš, že nejsi blázen, ale že jsi vůči všemu a všem tolerantnější, naplněnější, tím pádem budeš i šťastnější.

VNÍMÁNÍ JE AKTEM TVORBY. Podstata světa je tak neuvěřitelná! Je vždy složitější, než myslíme. Je paradoxní, je nespoutaná. Neboj se té nespoutanosti a objevuj ji. Chápání bezbřehého oceánu plného neuchopitelných dynamických proměn se musí stát Tvojí oporou. Nehleď na to, že pro maminku jsi „čudáčka“. Buď „čudáčkou“. Buď svá. Buď neomezená. A neboj se. „Čudáčka“ jsi jen pro vrchní vrstvu vědomí Tvé maminky, ale ona má také hlubší nevědomé vrstvy vědomí. Její duše je stejně dynamickou bytostí jako Ty nebo kdokoliv jiný. Ona také potřebuje vnímat nové a střetové podněty, jako každé jiné vědomí. Ona se také potřebuje rozvíjet. Až do sebe tohle všechno pojmeš a stane se to Tvojí oporou, můžeš se stát učitelem.

Na jednom webovém portálu uvádí „L“ ve svém profilu svoji stručnou charakteristiku: „Som nič vo všetkom a všetko v ničom.“

Vše nasvědčuje tomu, že „L“ to už cítí. Je čas, aby to i poznala.

A jak jsem slíbil, tímto jsme se dostali plynule ke druhé rovině snového sdělení. Uvědomil jsem si, že pokud se na oba uvedené sny podívám v ještě širším kontextu, spatřím v něm výpověď o vzniku Univerza od jeho prapočátku až po současnost. Zkusil jsem tedy interpretovat „hvězdný“ sen v obráceném sledu, abychom začali pěkně od prapočátku.

Hrubá interpretace druhé roviny sdělení

Až se ti z toho všeho zatočila hlava a vtom ses probudila.

Pokud budeme v našem obráceném sledu událostí považovat konec snu za počátek vyprávění o kosmickém příběhu, potom první událostí je, že se Ti z toho všeho zatočila hlava. To by mohlo znamenat, že prapodstata bytí a prapočátek všeho je takové povahy, že ji nelze pochopit. Mayové tuto prapodstatu nazývají „nepochopitelné božství Hunab-Ku“. Hunab-Ku doslova zname-

ná „Jeden pán“ nebo také Jediný dárce pohybu a míry nebo také Jediný zdroj potenciálu a hranic.

Vzniklo něco jako terč.

Jdeme dále pozpátku, tedy z hlediska vesmíru od jeho počátku. Dalším vjemem, který jsi měla, bylo, že vzniklo něco jako terč. Tedy něco jako zacílení, střed, centrum, zdroj. To nám zřejmě říká, že z prapodstaty se vynořilo nebo vydělilo něco zacílené, soustředěné, nebo zdroj... To by mohlo být jádro našeho známého „velkého třesku“, tedy rychle rostoucí „centrální osa“ vesmíru, jediný vykonavatel a zdroj zamýšleného Božího plánu.

Začalo se to míchat.

Osa (centrum) se dala do rotačního pohybu.

Zjevila se monáda jing/jang.

Rotací centrální osy vznikl princip jing/jang. Centrální osa tento princip rotací generuje.

Tento princip byl rozdělený čarou, která dělila celek na dvě protilehlé poloviny.

Centrální osa je tvůrcem prostoru a polarizovaných polí.

Celá obloha byla černá.

Světlo ještě nebylo.

Obloha začala měnit barvy. Postupně se ukazovaly všechny barvy spektra, které vytvářely duhu.

Postupně se začaly vydělovat jednotlivé frekvence vyzařované energie. Objevilo se světlo. Strukturalizace Univerza pokračovala v dokonalé symbióze.

Zhruba tři roky před tímto „balkónovým hvězdným“ snem, měla „L“ „balkónový biblický“ sen:

„Spomenula som si, že raz už som taký balkónový sen u nás doma mala, asi pred tromi rokmi... vtedy ale po ceste, ktorá je pred domom, bežali všetky možné zvieratá, z každého druhu pár (ako v tom biblickom príbehu o potopě) a ja som sa vtedy bála, celá v úžase, čo sa to zase ide diať“

Velmi zajímavé je to, že pokud bychom pokračovali v obráceném sledu událostí i nad rámec „hvězdného“ snu, tak se po velmi dlouhé době po vzniku vesmíru a hvězd zjevují na scéně zástupci všech živých tvorů. Vždy po páru a od každého druhu. To nám říká, že oba sny byly koordinované, navzdory jejich tříleté prodlevě. Centrální osa koordinovala (a stále koordinuje) instrukce také pro vznik (a udržování) života v jeho nejrozmanitější podobě. Oba sny tvoří společně provázanou výpověď o stvoření světa a jeho vývoji od samotné prapodstaty až po živé tvory, jak je známe. Pro toto komplexní sdělení a výpověď o vývoji bytí nebyl použit jen jeden sen, ale dva s odstupem několika let. To nám říká, že velikost celého Božího díla přesahuje veškeré naše chápání.

Promluvíím nyní za sebe. Děkuji Ti, zdroji snů za nádherné sdělení. JE TO FASCINUJÍCÍ.

Český filozof a mystik Antonín Mareš ztotožňuje *mayský Strom života* s vědomou informací, což je totéž jako vědomá souvztažnost, jež nevytváří jen princip jang/jing, ale je celým komplexem informací (vědomostí), podle nichž se tvoří hmotný Vesmír a život v něm.

„Strom života a vědomá informace nebo také vědomá souvztažnost jsou jedno a totéž. Není to jen jang/jing, ale celý komplex vědomostí, dle nichž se tvoří Vesmír. Jedná se vlastně o předstupeň Vědomí, které se z toho následně i „rodí“. V tomto základním stavu je tento systém či učební plán přizpůsoben i na tvorbu a vývoj Vědomí, které začíná u vědomí hmoty a pokračuje přes vědomí rostlin, zvířat, člověka a dále ústí do vyšších forem andělů, archandělů, archei a dalších a dalších. Člověk ale představuje zlom, neboť toto vědomí (člověka) se začíná uvědomovat samo v sobě. Další (vyšší) vědomí pak obsahují stavy, které jsou pro naše lidské vědomí zatím nedostupné (nepochopitelné).“ /Antonín Mareš/